

Tussen rommel en verbeelding

RECENSIE

THEATER ARTEMIS

door **Henk Langenhuijzen**

.....

DEN BOSCH – Alle kinderen kunnen spelen. Daarvoor hebben ze goed beschouwd niet veel nodig. Met een beetje zand en water en afgedankte spullen draait de fantasie al op volle toeren.

Maar daar zijn de speelgoedwinkels het niet mee eens. En dus kopen ouders steeds mooier, groter en duurder. En willen ook de kinderen steeds mooier, groter en duurder. Want je wilt niet onderdoen voor die of dat. En je houdt toch van je kinderen? En waarom niet?

In de voorstelling 'Ja, ja, ja, jullie hebben hele mooie spulletjes' (10+) van Theater Artemis is speelgoed rommel en blijkt rommel speelgoed te zijn.

De voorstelling, die gisteren in de Verkadefabriek in première ging, heeft als ondertitel 'Een anti-materialistische pamflet voor beginnende consumenten', een ironische verwijzing naar het vormingstheater uit de jaren zeventig. Nergens wordt deze voorstelling belerend, al is de ondertoon wel serieus te nemen. Regisseur Jetse Batelaan verpakt zijn boodschap vooral in grappige beelden, laat het stuk ontsporen door onverwachte personages en zet een ouderwets showballet in, symbool voor oppervlakkig televisie-

vermaak. Daarnaast is er een wereldvreemd figuur die onze regels van het spel en de waarde van de dingen niet kent. Daardoor laat hij ook ons met vreemde ogen kijken.

Artemis speelt in deze komische voorstelling met schijnzekerheden en sluit aan bij de vraagtekens over de grenzen van ons consumptiegedrag.

Dat is vooral iets van volwassenen. Zij zullen de voorstelling anders beleven dan kinderen; daarmee spreekt de groep nadrukkelijk alle leeftijden aan.

Een voorstelling met vieze troep, fout speelgoed en fout gedrag, die prettig ontregelt en tegelijkertijd de schoonheid van verbeelding toont.